

πλήθους. Ο ευνώμων λαός έρράνευ επί του φοβερού κείνου και ήρωϊκού τάφου άνθη και προσφοράς, και λέγεται, ότι τὸ θάραθρον εκλείσθη άμέσως.

Είς τήν *Bililar Borghéar*, κειμένην πρό τῶν πυλῶν τῆς Ῥώμης ανάγλυφόν τι καθιεροί τήν μνήμην τῆς έξόχου ταύτης άφοσίωσης.

Η ΤΑΛΙΟΝΗ.

Ούτε Κλεοπάτρας τῆς μεγαλοπρεπούς και έρωτικῆς βασίλισσας τῆς Αιγύπτου, ούτε Σαφρούς τῆς άτυχοῦς Μούσης τῆς Δέσβου, ούτε Άσπασίας τῆς ώραιας τοῦ Σωκράτους γνωρίμου, και τοῦ Περικλέους φίλης, ούτε Ἰπατείας τῆς φιλοσόφου, ούτε τῶν μεγάλων βασιλισσῶν Ελισάβετ τῆς Άγγλίας και Αικαταιρίνης τῆς Β'. γράφομεν ένταῦθα τὸν βίον. Τήν ήρωϊδά μας έξελεξάμεθα εκ ταπεινοτέρας μὲν, άλλ' έπίσης πλήρους λάμψεως σφαιρας, τῆς τῶν ώραιων τεχνῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων πάλιν έπροτιμήσαμεν τήν τέχνην τῆς Τερψιχόρης, τήν τοσοῦτον προσφιλή εἰς τήν νέαν ήλικίαν. Αἱ άναγνώστριαί μας δὲν θέλουv πληροπορηθῆ, έλπίζομεν, άνευ περιεργείας τὰ περι τῆς πρώτης χορευτρίας τῆς έποχῆς μας, τῆς πληρωσάσης πρό τινων έτών πᾶσαν τήν Εὐρώπην ὑπὸ τοῦ ὀνόματός της.

Η Μαρία Ταλιόνη (*Taglioni*) έγεννήθη εἰς Στοκχόλμην τῷ 1806, και εκ μητρὸς μὲν ἦν έγχονος τοῦ τραγικοῦ Κάρστεν, τοῦ Τάλμα τῆς Σουηδίας, ὃ δὲ πα-

Ἡ Ταλιόνη.

τή της ἦτο ὀρχηστῆς Νεαπολίτης, ὅστις και έγένετο ὁ πρώτος τῆς θυγατρὸς του διδάσκαλος. Η νέα Ταλιόνη έφάνη κατά πρώτον εἰς τὸ θέατρον τῆς Βιέννης εἰς τινα παντόμιμον χορὸν (*ballet*), παιθθέντα ὑπὸ τοῦ πατρὸς της. Διηγούνται ότι η νέα ὀρχήστρια κυριευθεῖσα ὑπὸ άκτανοήτου ταρχῆς, ένώπιον τοῦ παρεστῶτος πλήθους, έλησμόνησεν αἴφνης τὸ ὄποϊον τῆς έδίδαζεν ὁ πατήρ της βῆμα, και άμέσως αὐτοσχεδίασεν άλλο, ὅπερ ένθουσιωδῶς ὑπεδέχθησαν οἱ θεαταί. Από τῆς πρώτης ταύτης ήμέρας η Ταλιόνη έγένετο άπαράμιλλος εἰς τήν τέχνην τῆς ὀρχηστικῆς

Εἰς τὸ θέατρον τῶν Παρισίων η Ταλιόνη έχόρευσε πρώτην φοράν τήν 23 Ιουλίου 1827 εἰς τὸν χορὸν τῆς *Σικελίδος* μετα τοιαύτης έπιτυχίας, ὡστε ὁ ένθουσιασμός τοῦ κοινου ὑπερέβη πᾶν ὄριον. Εχόρευσεν άκολουθως εἰς τήν *Αποκρέω τῆς Βερετίας*, τήν *Βαϊαδέρην*, τήν *Ψυχὴν*, τήν *Σιελφίδα*, τήν *κόρη τοῦ Δουράβεως*, άλλ' εἰς τὰ δύο τελευταία ταῦτα ανέπτυξεν τήν μεγαλητέραν τέχνην.

Μετὰ εἰς δὲ έτών θριάμβους εἰς Παρισίους, Λονδίον και Βερολίνον η περιώνυμος χορεύτρια προσεκήληθη εἰς Πετροῦπολιν, ένθα τῆς έγένοντο τοσοῦτον έπωφελεῖς προσφοραί ὡστε άπεφάτισε νὰ μεταβῆ εἰς τήν μεγαλοπρεπή ταύτην πρωτεύουσαν τῆς Άρκτου. Ὁ ένθουσιασμός και η μεγαλοδωρία τῶν Ῥώσων ὑπερέβησαν τήν τῶν Εὐρωπαίων. Οἱ δύο έν Ῥωσία ὑπ' αὐτῆς πλασθέντες χοροί, η *Αθιγγάνα* και η *Σκια*, τῆς έγένοντο πρόξενον άπεριγράπτων θριάμβων και τὰ πλουσιώτερα δῶρα τῆς αὐτοκρατορικῆς Αὐλῆς άντήμοιψαν τήν τέχνην της. Ὁ δὲ Ῥώστος ποιητῆς Πούσκιν έγραφε τὰς καλητέρας περὶ αὐτῆς στοργάς. Επανελθοῦσα εἰς Παρισίους, τὸν Μάϊον τοῦ 1844, έχόρευσε και αὐτοῦ τὰ θαυμασιώτερα βῆματά της, ὧν η φήμη εκ Πετροῦπόλεως έφθασε μέχρι τῆς πρωτεύουσῆς τῆς τῶν Φωτὸς τῆς *Σελήνης* και τὸ τῶν *Αρθέων*, και τήν 29 Ιουνίου, δούτα τήν τελευταίαv πικράτατιν, καθ' ἣν λέγεται, ότι έσίναξε πλέον τῶν 25,000 σφράγκων, άπεχαιρέτησε διὰ παντός τήν σκηνήν.

Ὡς ὁ Ὀμηρος, ὁ Δάντης, ὁ Σικεσπῆρος εἰς τήν ποιήσιν, ὁ Μοζάρτος, ὁ Βετόβεν, ὁ Ῥοσσίνης, εἰς τήν μουσικὴν, ὁ Ραφαήλ, ὁ Μιχαήλ Άγγελος, ὁ Ρουβένιος εἰς τήν ζωγραφικὴν έφάνησαν οἱ κορυφαίοι και οἱ άκμοσφωταί έκαστος εἰς τήν ιδίαν τέχνην, οὔτω και η Ταλιόνη οὐ μόνον άνεδείχθη η πρώτη χορεύτρια τῆς Εὐρώπης, άλλὰ και άνεμόρφωσε έντελῶς τήν ώραιαν τέχνην τῆς Τερψιχόρης, και εἰς τὰ βῆματα αὐτῆς βαδίζουσα ἤδη και η συνάμιλλός της Φανή Έσλερ κινεῖ άπανταχοῦ τὸν ένθουσιασμόν. Η άφελῆς χάρις της, αἱ ἡδυπαθεῖς, πλὴν σεμνοπρεπεῖς θέσεις τοῦ σώματός της, η άκρα έλαφρότης τῶν πο-

·Η Ταλίσση εις την Σιλιβίδα.

δων της, ο νεωτερισμός της οργησιώς της, μάλλον λαμβανόμενος από τας έμπνεύσεις της φύσεως. ή από την τέχνην της σχολής, έπροξένησαν την μεγάλην εκείνην έντυπωσιν και ένθουσιάζαν τοσοῦτον εις την Εύρωπην. Οὐδ' εις τ' όνειρόν της, λέγει Γάλλος τις κριτικός, ήδύνατο ή ανάισθητικώτερα φαντασία να συλλάβη ένωσιν έντελεστέρην προσφωών εις χορεύτριαν προσόντων. Σχήμα, κομψότης, ελαφρότης, χάρις, ποιησις, σεμπομπεία, καθαρότης και άγνότης, οὐδέν έλλειπέν.

ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ ΒΙΣ ΙΤΑΛΙΑΝ.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Α΄.

·Εν Νεαπόλει. την 4 — 13 Ιουλίου 1849.

Κυρία μου! συστατέ με παρηγγείλατε να σας διακοινώσω τας κυριώτερας των έντυπώσεων τας όποιας θα μ' έπροξένει ή κατά την Νεάπολιν περιήγησις μου. Γνωρίζουσα καλώς την πόλιν ταύτην και (Φυλλάδιον 49. Τομ. Γ΄.)

έμιλουσα κάλλιστα την Ιταλικήν, θα ευαρεστηθήτε, έλπίζω, να μέ ειπήτε έλευθέρως μετά την επιστροφήν μου, εάν αι παρατηρήσεις μου είναι άρθαι, και εάν ή δημοσίευσις του ήμερολογίου μου δύναται να ευχαριστήσῃ την περίεργειαν των συμπολιτών μας.

Ανεχώρησα εκ Μελίτης την 2 Ιουλίου, συνοδοιπόρον έχων και τον καλόν κάγαθόν φίλον Κύριον Θ. Π. Π. νόν έμπορον Χιον, όστις, παρά τού έμφυτον εις τους συμπατριώτας του έμπορικόν πνεύμα, έχει και φιλοκαλίαν ού την τυχούσαν. Αδύνατον να τύχη τις συνοδοιπόρου χαριστέρου, διό, τού ταξιδίου μου κατέστη εκ τούτου διπλασίως ευχάριστον.

Εφθάσαμεν εις Νεάπολιν την 4 περί την ένδεκάτην μετά ώρων πινών θαλασσοπλίκην, διαρκέσασαν πλείστορον παρά τού συνήθους.

Όστις έπεσκέφθη πρώτον την Κωνσταντινούπολιν, δέν εκπλήττεται θεβαίως όταν ίδῃ την Νεάπολιν. Τά περικαλλῆ τεμένη της άπέραντου εκείνης πόλεως, οι κομφοί και ύψηλοί μιγαρέδες της, αι πικροίλλοχρωοί οικίαι της, ό όσπορος επί τέλους, ούτινος τας δύο όχθας καθωραίζουσι χωρία μαγευτικώτατα, άναγκάζουσιν περιηγητήν καί προτιμήσῃ την βασιλεύουσαν των Όσμανλίδων άπό τήν καθέδραν των Βουρβόνων. Έάν προς σούτοις συγκρίνηται τού έσωτερικόν της τελευταίας ταύτης πόλεως ομεί το της πρώτης, θα θάηθει, ότι ή Νεάπολις είναι επίσης άνάθαρτος, και ότι αι όδοι της νεοκτίμας ταύτης θαύτην άποφοράν ως και αί όδοι της Κωνσταντινουπόλεως.

Αγαθός τις Νεαπολίτης απέδιδε την ρυπαρότητα ταύτην εις την άταξίαν την εισαχθεισαν εις την διοίκησιν μετά την πεγκατάστασιν του συνταγματικού συστήματος. Ας έλπίζωμεν, χάριν των περιηγητών, ότι άφού έννοήσωσιν εις Νεάπολιν τί έστι σύνταγμα, ή καθαριότης θα επανέλθῃ.

Μόλις αποβιβάζεται ή περιηγητής εις τού τελωνείον, και μυρία φωναί τον άποκοφόνουσι, φωναί άνθρωπων οτινες πρέχουσι κατόπιν του ζητούντες *una moneta era λεπτόν*. υποθέσατε λοιπόν τον βαθμόν της Νεαπολιτικής *schiamazzura* (φανοκοπίας), του λαού εκείνου όστις, κατά τους περιηγητάς, είναι ό μεγαλύτερος *ganaiac* της γῆς.

Την πρώτην ήμέραν της άριζέως μας, έπεριδιαθάσαμεν δύο σχεδόν ώρας έποχούμενοι, και εις τον ώριον περίπατον της *riviera di Chiaja*. Ο αριθμός των άμαζών ήτον μέγας, διατρέχουσι συνήθως κατά σειράν τού διάστημα εκείνο του περιπάτου άπό την μίαν έως την άλλην άκραν, έπειτα, επιστρέφουσαι δια της ίδιας όδου, επαναλαμβάνουσιν επί δύο ώρας, μετά μεγίστης μάλιστα ταχύτητος, την ίδίαν πορείαν. Οί περιδια-